

Espresso

Megjelent az Esti Kis
Újság 1943. február 13-i
számában.
Hafner Zoltán közlése.

Az espressóban parányi asztalok körül ülnek a nők és gyorskávét isznak, de nagyon lassan. Eszükben sincs az illatos, gőzölgő feketét amúgy állóhelyükben kihörpíteni. Megtelepszének, fújják a füstöt, perelnek a ruhatárosnővel. Írnak, olvasnak, kötnek, horgolnak. A szomszédnőm, úgy látom, kalapot csinál. Újságpapírból kivágott szeleteket tűzdel össze s olykor a fejére illeszti a különös csákót, a tükörhöz lép. Senki sem nevet ezen. A dolog komoly, egy kalap első terveiről van szó. De egyéb terveket és teendőket, elhatározásokat és döntő, életbevágóan fontos lépéseket is megbeszélnek eközben. Így:

— Egyszerűen azt mondom majd neki: nézd, Jani, én nem akarok tetőled semmit.

Ezt — tétova, kísérleti hangsúllyal — egy szőkehajú és szőkebaszajú, álmatag hölgy mondja s barátjának, aki szerintem kalapot készít, felhördül:

— Nem jó. Nem jó, Maca. Nem szabad egyáltalában szóba állnod vele.

— De ha találkozunk?

— Szóval mégis felhívtad délelőtt? — Kiveszi a gombostűt a szájából, hogy annál nyomatékosabban nézze meg Macát, aki felhívta délelőtt Janit. Akár tetszik, akár nem, minden szót hallok ebből a párbeszédből, mert a hölgyek az orrom előtt ülnek s ügyüket fennhangon tárgyalják, mint Shakespeare hősei. Én is megnézem Macát.

— Idejön — mondja lesütve szemét. Gondolkozik. — Hát, ne mondjam neki, hogy nézd, Jani, én nem akarok tetőled semmit?

— Ne.

— Úgy teszek majd, mintha semmi sem történt volna. Nem?

— Persze!

Maca barna ruhát visel, becslésem szerint negyvenöt éves lehet, vastag a nyaka, vastag a feje, vastag az orra, vastag a tokája s mégis petyhüdtnek tűnik, aszalódottnak. Kis gombszeme ide-oda röpös. Elfordulok, mert, mi tagadás, Maca nekem nem tetszik. De csúnya nő, a rézangyalát! — gondolom csendesen. A Jani nyilván hűtlenül viselkedett nemrég, esetleg faképnél hagyta őt, s erről esik szó. Igazat adok Janinak, bensőségesen helyeselek neki. De mi történik? „Ott jön” — súgja izgatottan Maca a barátjának és az ajtó felé int. Ő az. Ő a Jani.

Egy köpcös úriember közeledik, miután szemüvegéről letörölte a párát és észrevette a hölgyeket. Nem néz se jobbra, se balra. Meglökik, félretolják, észre sem látszik venni, mert Macát nézi és törtet feléje. Jani kopasz ember. A ruhatárosnő elveszi tőle a ka-

bátját, minden vita nélkül, mert a férfiak nem ellenfelek számára, és Jani leül, mindegyre Macát nézve. Hívja őt valahová s a nő ellenkezik. Én felállok, kabátomat kérem, szórakozottan, mert megzavart Jani nézése. Mi van ennek az ötvenéves férfinak a tekintetében? „De kedves Maca, — mondja, ezt még hallom — utálatos vagy!” A nő mosolyog, meghökkenve látom, hogy nem is olyan csúnya és nem is olyan petyhüdt, mint gondoltam, s legfeljebb harmincöt éves lehet.

Mert Jani nézésében az állt, hogy Maca nem egy ideges és vas-tag idétlenség, hanem: nő. Nő, s még hozzá az ő kedves, utálatos Macája, akit ismer, aki ennél fogva se nem szép, se nem csúnya, hanem olyan amilyen. „Nézd, Jani ...” — kezdi Maca, de a többit már nem hallom. Hallgassa a Jani, mert én úgyis rosszul hallgattam és rosszul néztem őt, ahogyan nem is lett volna szabad — tárgyilagosan.

***A Vigilia Kiadó
gondozásában megjelent
új könyvek***

BOROS LÁSZLÓ:

A halál misztériuma 540,- Ft

JOHN POWELL:

Miért félek attól, aki vagyok? 420,- Ft

A FRANCIA PÜSPÖKI KAR:

*A hit hirdetése a mai társadalomban
Levél a francia katolikusokhoz* 430,- Ft

Megvásárolható és megrendelhető

a Vigilia Kiadóhivatalnál:

Postacím: 1364 Budapest Pf. 48.

1053 Budapest, Kossuth Lajos u. 1. III. lh. II. em.

Telefonon: 317-7246; Faxon: 317-7682